

bliver det, Sagteieren, eller hans, Skytte, tilladt at skyde en fremmed Kat, som han træffer paa Tæsterens Grund, naar Tæsteren kun ikke er Kattens Eier, medens det efter Udvalgets Forslag kun er Sagteieren tilladt at skyde løsgaaende Hunde og Katte, naar de træffes paa den Grund, han selv har Brugretten over, altsaa f. Ex. paa Hovedgaardsmarkerne, i Skovene osv. — Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 17, tør jeg forbeholde Udvalget nærmere Udtalelse, naar jeg har hørt de ærede Forslagsstillere begrunde det. — Under Nr. 18 har den høitagtede Minister stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af hele Udvalget, og jeg beder undskyldt, at dette Sidste ikke er bemærket paa Listen; det maa tilskrives Forsømmelse fra min Side, at det ikke er sket. Forslaget gaar ud paa, at der skal sættes en noget indskrænket Fredningstid for „Brusuhøns“, nemlig den samme Tid, som for Befasiner, altsaa fra 1ste Februar til 1ste August, og at det skal være tilladt hele Aaret rundt at jage en lille Fugl, der i visse Egne af Landet skal være meget yndet og efterstræbt, naar den opholder sig her, nemlig „Pomerantsfuglen“. Sagen af Udvalgets Medlemmer kjender denne Fugl, men jeg tror, at den i visse Dele af Landet kommer en kort Tid af Sommeren, og hvis Bestemmelsen i § 11 bliver staaende uforandret, vilde det ikke være tilladt at skyde den. Med Hensyn til de øvrige stillede Ændringsforslag under Nr. 19, 20, 21, 22 og 23 tør jeg først afvente at høre de ærede Forslagsstilleres Begrundelse, før jeg paa Udvalgets Vegne udtaler mig om dem.

C. B. Nimestad: Jeg udtalte mig ved 2den Behandling ganske kort med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt Ræven maatte anses for Landmandens Ven eller for et skadeligt Dyr, som man burde udrydde, medens man i første Tilfælde til en vis Grad maatte frede om den. Jeg har været med blandt Forslagsstillerne af Ændringsforslaget under Nr. 4 og skal derfor søge nu at motivere det Forslag, jeg har deltaget i at stille, som ogsaa noget nærmere at udvise den Mening, jeg udtalte sidst. Det er saaledes Tilfældet i

England, at der idelig, Aar for Aar, indføres Ræve. En Del indføres ganske vist for Sagens Skyld, men en Del indføres netop for Agerbrugets Skyld, for at udrydde Uet, navnlig, Markmus, og det er netop en af de vigtigste Grunde til Misforøielse fra Farmernes Side imod Landforderne, Jordejendomsbesidderne, som Forpagterne i de sidste 14—15 Aar ideligt ere komne tilbage til, at disse Mænd udrydde Ræve, men derimod forøge Antallet af Kaninerne, som de lægge til i stort Antal for at sælge dem til Arbejderbefolkningen i de store Fabrikstæder, hvilket de gjøre med enorm Fordel. Dette har givet Anledning til idelig Strid. Saavel i England som i Sydskotland, hvor Landbruget staar saa høit i alle Maader, at vi maatte ønske, at vi kunne nærme os dertil, og hvor de klimatiske Forhold ikke ere meget forskjellige fra vore, freder man om Ræven. Rævens Nytte er der saa almindelig erkjendt, at det vilde vække den højeste Forundring i England, om Nogen i et litterært Tidsskrift, i et Tidsskrift om Agerdyrkning eller Sligt eller ved en Landmandsforsamling vilde staa frem og tage Ræven i Forsvar, fordi man antager, at det ikke kan falde Nogen ind at benegte, at Ræven er en af Landmandens bedste Venner. Det Samme have ogsaa her i Landet Alle de, ment, der have gjort Sagen til Gjenstand for grundigt Studium, og det er underligt, at det er glemt, da man endnu i dette Aarhundrede har gjort Erfaringer i saa Henseende, Erfaringer, som dengang gavede Anledning til bittere og lydelige Klager. Det er ikke længere siden, end at man vil kunne finde det hos forskjellige Skribenter, f. Ex. hos den bekjendte S. P. Melchior, hvis Bærk om Danmarks og Norges Pattedyr blev udgivet af Zahle i 1834. Han omtaler idelig, hvor nyttigt det var for Agerbrugets Skyld, at der fandtes Dyr, som vare istand til at udrydde Røtter og navnlig Markmus. Jeg kunde citere flere Steder, hvor han udtaler og paaviser dette. Han paaviser Egne, f. Ex. Egne ved Viborg, og mindre Der, hvor Markmuse havde anrettet saadanne Udælaggeser, at det næsten var forbi med Agerdyrkingen der; men dette har man